

θος, κι ένα ήρεμο χαμόγελο διανέμει γύρω από τὰ κλειστά του χείλια. Ἡ χαριτωμένη κίνηση τοῦ δυνατοῦ κορμιοῦ εἶναι τέτοια ποῦ δὲν μπορεῖς νὰ ξεχωρίσεις — χορὸς εἶναι ἐποῦτος ἢ θάνατος; Ἡ χορὸς ἀντάμα καὶ θάνατος;».⁷

ΚΥΘΡΑΙΩΤΗΣ

Υ.Γ. Στὴν πορεία πρὸς τὶς ρίζες καὶ τὴν ἀτογνωσία γενικώτερα ποῦ με βοηθήσαν οἱ ἐμπειρίες καὶ οἱ ἀπόψεις ἄλλων ἀνθρώπων κυρίως αὐτῶν ποῦ τὶς ἔγραψαν. Πιο κάτω ἀναφέρω μερικὰ ἀπὸ τὰ βιβλία, σὲ συνάρτηση με τὸ κείμενο ποῦ μπορεῖ νὰ βοηθήσουν κι ἄλλους.

(7) Ἐναφορά στὸ Γκρέκο τοῦ Ν. Καζαντζάκη, σ. 551.

*

Ἡ ΣΚΟΤΩΜΕΝΗ ΜΑΝΑ ΣΤΟ ΠΑΙΔΙ ΤΗΣ*

Πῶς νὰ σοῦ δώσω τὴ ζωὴ
 παιδί μου ἀγαπημένο
 ἀφοῦ τὸ νῆμα κόπηκε
 μ' ἀτσάλινο μαχαίρι!
 Κοιμήσου πὰ στὸ στήθος μου
 ἴσως καὶ τὰ φτερά του
 σὲ φέρουνε σὲ μένανε
 μικρὸ μου ἀγγελοῦδι
 κρίνε μου ποῦ μαράθηκες
 προτοῦ μπουμπούκια ἀπλώσης.
 Τὸ αἷμα μου σοῦ ἔβαψε
 τὰ δυὸ χλωμὰ σου χεῖλη
 ἄς γίνῃ ζωῆς δροσίσιμα
 κι ἄς εἶν' πιερό, παιδί μου!
 Κι ὁ χάροντας ποῦ πέταξε
 δίπλα ἀπ' τὸ κορμί σου
 στὰ μάτια σου τὰ φωτεινὰ
 ἄς μὴν ἀφήσῃ τὴ σκιά
 τοῦ φοβεροῦ θανάτου.
 Μὴ κλαῖς! Γιατὶ τὰ δάκρυα
 τὴν ἀνοιχτὴ πληγὴ μου
 πονοῦν καὶ ἀναδεύουνε
 καὶ φοβερὴ κατάρα τὰ παγωμένα
 χεῖλη μου

σκληρὰ θὰ ξεστομίσουν
 δὲν θέλω, ἀθῶο μου παιδί
 ν' ἀρχίσῃς τὴ ζωὴ σου
 σέροντας πάνω σου βαρὸ
 τὸ κριμα μιᾶς κατάρας!
 Καὶ ἂν τ' ἀγέρι τοῦ βοτνοῦ
 τὸ σῶμα σου κρυώσῃ
 σκέπασε τὸ κορμάκι σου
 με τὰ λυτὰ μαλλιά μου
 ὡς ὅτου χέρι ἀπαλὸ
 πὰ στὴν ἀγγὴν ἀπάνω
 σὲ πάρῃ σ' ἀγκάλῃ στοργικὴ
 νὰ σὲ ξαναγεννήσῃ.
 Κοιμήσου ἀγγελοῦδι μου
 ἀστέρι μου χαμένο!

Γ. ΣΑΝΤΗΣ

* Τὸ ποίημα ἀναφέρεται στὴ σκοτωμένη ἀπὸ τοὺς Τούρκους μάνα τοῦ Νέου Χωριοῦ Κυθρέας ποῦ πάνω στὸ στήθος τῆς ἔμεινε ζωντανὴ ἢ μικρὴ τῆς κόρη.